

Preek over 1 Corinthiërs 12,13 (doopdienst): Wie gelooft is gedoopt met de heilige Geest.

Voorzang: Opwekking nr. 461 en Opwekking nr. 353
Votum en Groet
Zingen: Opwekking nr. 355
Lezing doopsformulier
Zingen: Kinderlied 73 (Ik zag een kuikentje...)
De doopouders beantwoorden de hun gestelde vragen
Zingen: Opwekking nr. 91
Tessa Janita Anneveldt en Jesse Bouw worden gedoopt
Zingen: Opwekking nr. 518
Vivit zingt: Zegenliedje
Dankzegging en voorbede
Schriftlezing: Jesaja 43,22-44,5 en Johannes 3,1-6
Zingen: Gezang 39, 1.4.8 en 9
Verkondiging van 1 Corinthiërs 12,13
Zingen: Gezang 247
Dankzegging en voorbeden afsluitend met Opwekking nr. 436
Collecte
Zingen: Psalm 103,1 en 5
Zegen
Zingen: Opwekking nr. 602

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!
Wat is het iedere keer weer iets geweldigs als zo'n klein kindje gedoopt wordt!
Als God tegen zo'n handjevol mens zegt: *Ik ben jouw Vader.*
Tessa en Jesse zijn nog maar amper op de wereld of God geeft hun zijn liefde.
U hebt het allemaal kunnen horen: Tessa en Jesse zijn door God als kind aangenomen.
Geadopteerd.
En meteen ook maar tot erfgenaam benoemd.
Ze mogen rekenen op levenslange verzorging en bescherming.
En ze zijn verzekerd tegen alle ongevallen.
Zelfs tegen de dood.
Want ze zijn door hun doop ingelijfd in het lichaam van Christus.
En voor allen die daarbij horen gelden die rijke beloften.
Met de doop is onder het leven van Tessa en Jesse een stevig fundament gelegd.
God heeft hen onvoorwaardelijk zijn liefde verklaard.

Er zijn mensen, die vinden het maar niks – het dopen van babies.
Er wordt maar over zo'n kind beslist, zonder dat het zelf nog kiezen kan.

Maar heeft dat niet iets enorm ontroerends?
Dat God tegen je zegt: *Ik hou van jou!*
Nog voordat je van alles en nog wat kan uitvreten, wat Hem verdriet doet?
En reken maar, dat God ervaring heeft met mensen.
Hij weet nu al dat Tessa en Jesse Hem meer dan eens pijn zullen doen.
Door wat ze denken en zeggen en doen of juist niet doen.
Net als wij.
En toch zegt Hij al bij voorbaat: *Tessa en Jesse, Ik hou van jullie.*
Ik ga een leven lang met jullie mee.
Sterker nog, Ik wil een eeuwigheid met jullie doorbrengen.
Zo onvoorwaardelijk is Gods liefde.
Hij houdt niet alleen maar van goede mensen.
Hij houdt niet alleen maar van mensen, die voor Hem kiezen en ook van Hém houden.
God heeft Tessa en Jesse uitgekozen om van hén te houden.
Nog vóór ze ook maar iets goeds of kwaads hebben kunnen doen.
Dat is het rijkste van de doop:
God heeft een onwrikbaar fundament onder hun leven gelegd.

En het is niet voor niets, dat die doop gebeurt met water.
Want water gebruik je o.a. om je te wassen.
En juist die symboliek van het water speelt in de doop een belangrijke rol.

Het water is reinigingswater.
Daarmee wordt al het vuil weggespoeld.
Het water wast ons schoon.
En zo is het water van de doop een teken van de afwassing van onze zonden.

Maar kan kraanwater zonden wegwassen?
Natuurlijk niet.
Het is een uitwendig teken van wat hier van binnen gebeuren moet.
Het vuil zit van binnen.
En daar moeten we een wasbeurt hebben.
Het doopwater wijst ons erop dat hierbinnen iets veranderen moet.

En dan denk ik opnieuw aan de tekst die we vorige week lazen uit Ez. 36: **1**

*Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden;
van al uw onreinheden... zal Ik u reinigen;
een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste;
het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen
en Ik zal u een hart van vlees geven.
Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven...*

Hier wordt het water in verband gebracht met de Geest van God.
En dat gebeurt ook in het NT.
Ook de apostel Paulus spreekt over het werk van de Geest in termen van wassen.
Bijvoorbeeld in zijn brief aan Titus (3,5.6): **2**

*Hij (heeft) ons gered door het bad der wedergeboorte
en der vernieuwing door de Heilige Geest,
die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort....*

Daar tekent hij net als Ezechiël het werk van de Geest als een bad.
De Geest, die Hij overvloedig over ons heeft uitgestort, wast ons leven schoon als een verfrissende douche.
En ik denk aan wat hij schrijft in 1Cor. 6,11: **3**

*Maar gij hebt u laten afwassen,
maar gij zijt geheiligd,
maar gij zijt gerechtvaardigd
door de naam van de Here Jezus Christus
en door de Geest van onze God.*

Ook hier wordt het werk van de Geest aangeduid als *afwassen*.

En daarom kun je ook spreken over de doop van de Geest.
Dat is wat Ezechiël in het vooruitzicht stelde.
God beloofde zijn volk te wassen van hun ongerechtigheden.
En dat zou Hij doen door zijn Geest.
De doop met de Geest is dus de vergeving van de zonden.
En tegelijk is het de vernieuwing van het leven van Gods volk en van Gods kinderen.
Gedoopt worden met de Geest is dus vergeving en vernieuwing.

Dus exact wat de waterdoop ook inhoudt.
In het klassieke doopformulier is het zo geformuleerd: **4**

*Als wij gedoopt worden in de Naam van de Heilige Geest, verzekert Hij ons, dat Hij in ons wonen en ons
tot leden van Christus heiligen wil, doordat Hij ons toeigent (= in bezit geeft) wat wij in Christus
hebben: de afwassing van onze zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven...*

Als wij het hebben over de doop met de Geest, dan hebben wij het over deze dingen.
Over het werk van de Geest van reiniging en vernieuwing. **5**

Dus de doop met water is een teken van de doop met de Heilige Geest.
De waterdoop verwijst naar de doop met de Geest.

Maar wat moeten we ons nu precies voorstellen bij de doop met de Geest?
Het is jammer dat daar zoveel verschil van mening over is onder de gelovigen.
Er zijn nogal wat christenen – je vindt ze vooral onder de evangelischen en in de Pinkstergemeenten – die zeggen: de doop met de Geest is een heel bijzondere ervaring.
Het is een ervaring, wordt gezegd, die je ook nooit ongemerkt ondergaat.
De één gaat helemaal trillen.
Een ander wordt plotseling helemaal warm tot in de toppen van zijn vingers.
Een derde valt zomaar op de grond.
Weer een ander krijgt een gevoel van onbeschrijfelijk blijdschap.
En er zijn er die plotseling in tongen gaan spreken.

Eigenlijk zijn er volgens deze christenen twee soorten gelovigen.
Je hebt gelovigen met een plus, het plus van de doop met de Geest.
En je hebt een groep gelovigen, die zonder dit plus leven.
Als u de ervaring van de doop met de Geest nog niet heeft gehad, kunt u wel een gelóvige zijn.
Maar u bent dan nog niet volwassen in uw geloof, zeggen zij.

Ik weet niet hoeveel van ons ooit zo'n ervaring hebben gehad.
En als u het niet hebt gehad bent u dan jaloers op hen die wel over zo'n ervaring kunnen spreken.
Ik zal u eerlijk zeggen, dat ik zelf nog nooit zoiets heb meegemaakt.
En er zijn tijden geweest, dat ik afgunstig was op die christenen die daarvan getuigden.
Eerlijk gezegd ben ik er persoonlijk nog niet zoveel tegen gekomen.
Maar wel las ik telkens in boeken of artikelen over zulke mensen.
En als ze zo'n bijzondere ervaring beschreven ging ik er ook wel naar verlangen.
En in mijn stille tijd met God heb ik er ook meer dan eens om gevraagd.
Om zo'n ervaring van gegrepen worden door God op een overtuigende wijze.
Maar tot nu toe is dat gebed niet verhoord.

Ben ik nu een mindere gelovige dan al die mensen die zo'n ervaring wel hadden?
En is er met u en met jou wat mis als u ook nooit zoiets hebt meegemaakt?
Hebt u zichzelf ook wel eens afgevraagd als u hoorde of las over bijzondere ervaringen van anderen of uw geloof wel goed genoeg was?
Want het is op zichzelf natuurlijk geen verkeerd verlangen: meer te willen ervaren van Gods aanwezigheid.
En er is op zichzelf ook niets mis mee jezelf eens af te vragen of je met je geloof wel op de goede weg zit.
Zo'n zelfonderzoek kan geen kwaad.

Maar ik hoef me zelf niet te overvragen.
En ik moet niet naar iets uitkijken wat me niet is beloofd.
En ik heb zo langzamerhand geleerd, dat in het spreken van sommige christenen over de doop met de Heilige Geest verwachtingen worden gewekt, die niet reëel zijn.
En dat over de doop met de Heilige Geest nogal eens wordt gesproken en geschreven op een wijze, die ik niet in de Bijbel terugvind.

Want wat is volgens de Bijbel de doop met de Geest?
Nu, dan moeten we allereerst aan Pinksteren denken.
Pinksteren zoals ik daar vorige week over gesproken heb.
De doodgelopen geschiedenis van God met zijn volk.
Stukgelopen op het stenen hart van zijn volk, waar al Gods liefde op afketste.
En God die dan belooft dat stenen hart te vervangen door een hart van vlees.
Een toegankelijk hart, waarin God zelf met zijn Geest kan komen wonen.
Voor deze operatie nieuwe mens was eerst de dood van Jezus Christus nodig.
Pas nadat Hij stierf aan het kruis vanwege ons tekort, kon er een nieuw begin gemaakt.

En dan wordt het Pinksteren.
Dan vindt dé doop met de Geest plaats.
De doop met de Geest is niets anders dan de komst van het Koninkrijk van God.
De doop met de Geest is het aanbreken van een nieuwe orde en nieuwe relatie.

Het is de doorstart van het doodgelopen oude verbond naar het nieuwe verbond.
Dan scheidt God een nieuw volk, dat Hem liefheeft.
Dan gaat niet alleen de profetie van Ezechiël in vervulling.
Maar ook van Jesaja (44,3.5):

6

*Want Ik zal water gieten op het dorstige en beken op het droge;
Ik zal mijn Geest uitgieten op uw nakroost
en mijn zegen op uw nakomelingen.
De een zal zeggen: Ik ben des HEREN,
een ander zal zich noemen met de naam Jakob,
en een derde zal op zijn hand schrijven: van de HERE,
en de naam Israël aannemen.*

En van Jeremia (31,31-34):

7

*Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een
nieuw verbond sluiten zal (...).
Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des
HEREN:
Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven,
Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste
en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de
grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde
niet meer gedenken.*

Dat is met Pinksteren gebeurd, toen de Geest werd uitgestort.
Toen riep God een volk tot leven, dat van binnenuit Hem toebehoorde.
Ezechiël zegt dat God zijn Geest in het binnenste van zijn volk zal geven.
Jeremia zegt dat God zijn wet in hun binnenste zal geven.
Dat is de vernieuwing waar het God om begonnen is.
Dat Gods wil, Gods wet niet langer iets van de buitenkant is.
Maar dat het zijn volk vlees en bloed is geworden.
Niet meer opgelegd, maar een innerlijke behoefte om zo te leven.
Dat brengt de Geest tot stand.
En dat gaat met Pinksteren in vervulling.

8

In dat opzicht is Pinksteren uniek en onherhaalbaar.
Naar die doop met de Geest hoeven we niet langer uit te kijken.
Sinds Pinksteren is de Geest het centrale gezag in de gemeente als lichaam van Christus.
En als we als kind gedoopt worden, gaan we deel uitmaken van dat met de Geest gedoopte volk van God.
Bij onze doop met water lijft God ons in in zijn volk.
In zijn met de Geest gedoopte volk.

Maar dat is geen automatisme.
Onze doop met water vraagt om een reactie van onze kant.
Onze doop met water roept ons tot geloof.
Onze doop met water spoort ons aan tot de openstelling van ons hart voor de Geest die het nieuwe volk van God
bezielt.
Maar ieder die in geloof en vol vertrouwen zich geeft aan God, die mag geloven ook zelf te zijn gedoopt met de Geest.
Die mag geloven dat hij/zij deelt in die doop met de Geest.

Dat brengt mij tot de volgende stelling:

9

WIE GELOOFT IS GEDOOPT MET DE HEILIGE GEEST

Paulus zegt in onze tekst:

10

*Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt
hetzij Joden, hetzij Grieken
hetzij slaven, hetzij vrijen
En allen zijn wij met één Geest gedrenkt*

Hij maakt binnen de gemeente van Corinthe geen onderscheid.
Alsof sommigen wel en anderen nog niet met de Geest gedoopt zijn.
Hij spreekt hen allen zonder onderscheid aan.
En vlak daarvoor had hij al gezegd (12,3):

11

Niemand kan zeggen: Jezus is Heer! dan door de heilige Geest.

En dat zeiden ze in Corinthe allemaal.
Maar wie Christus toebehoort, wie door het geloof lid is van zijn gemeente, die heeft de Geest als gave van God ontvangen.
Wie de Geest niet heeft, die hoort niet bij Christus.
Positief: wie bij Christus hoort, wie zich aan Hem heeft toevertrouwd, die heeft de Geest ontvangen.
Die is met de Geest gedoopt.
En dan hoef je niet te wachten op nog een extra gave van God.
Dan hoef je je niet uit te strekken naar nog een bijzondere ervaring, waardoor je van een gewone gelovige een met de Geest gedoopte gelovige wordt.

12

Zeker, je mag je uitstrekken naar steeds meer van de Geest.
Denk aan de preek van twee weken geleden over het gebed van Paulus dat we vervuld zullen worden tot alle volheid van Gods Geest.
En Paulus spoort ons aan om steeds meer vervuld te worden van Gods Geest.
Maar dat je vervuld wordt met Gods Geest is niet zozeer een bijzondere ervaring.
Maar het is de werkelijkheid van een leven, waarin je steeds meer rekening gaat houden met wat God van je vraagt.
Dan zal ook metterdaad blijken dat je met de Geest gedoopt bent.
En dat je van de Geest doordrenkt bent.

Tessa en Jesse – door hun waterdoop zijn zij gaan horen bij de gemeente van Christus.
Als ze groter worden hopen we van hen te horen dat ze dat ook fijn vinden.
En dan hopen we ook aan hen te merken dat ze bij Christus en zijn volk willen horen.
Dat ook zij door de Geest gaan zeggen: *Jezus is mijn Heer!*
Jezus heeft het te zeggen in mijn leven – Hij alleen!
Dan zullen we merken dat ze ook daadwerkelijk met Gods Geest gedoopt zijn.
Want iemand die met de Geest gedoopt is, is niet iemand die een bijzondere ervaring heeft meegemaakt.
Maar iemand die met de Geest gedoopt is, is iemand in wie de liefde van God woont.
Iemand die met de Geest gedoopt is, is iemand die naar Gods wil leeft.
Iemand die met de Geest gedoopt is, is iemand die God liefheeft en de naaste.
En laat het verlangen van ons ieder zijn dat we daar steeds verder in groeien! AMEN.
03-10-2004